

lade de sidste Ord udgaa, idet et Skib under faa'danne Omstændigheder vel kan komme i Berøring med Toldvæsenet, uden at der dog bliver Spørgsmaal om nogen egentlig Udklarering.

Kommissionens Udkast tillægger i dets § 5 Skibsinspektørens Myndighed til paa foransførte Maade at stoppe Skibet, naar det efter foretaget Eftersyn befindes usødygtigt, men da saadan Myndighed i fornødent Fald ogsaa maa tilkomme Skibsinspektøren for at sætte ham i Stand til at foretage Eftersynet, hvilket Skibet ellers ved Afsejling kunde undbringe sig, bør en udtrykkelig Bestemmelse herom ikke faa'nes i Loven.

I Kommissionens Udkast fjernes der mellem den foreløbige Stopning, der iværksættes af Skibsinspektøren (jvfr. Udkastets §§ 5, 9 og 11) og den endelige Stopning, der beror paa en Kjendelse af Besigtelseskommissionen (jvfr. Udkastets § 13), idet ifølge Udkastets Bestemmelser den af Skibsinspektøren truffne Afgjørelse om et Skibs Stopning, der kun betragtes som foreløbig, altid skal indbringes for Besigtelseskommissionen, hvem den endelige Afgjørelse i saa Henseende tilkommer. Paa dette Punkt har Ministeriet ikke kunnet tiltræde Udkastets Bestemmelser. Det ses nemlig ikke, at det Offentlige har nogen Interesse i, at Sagen indbringes for Besigtelseskommissionen, og naar der for det Tilfælde, at Skibets Gjer, Rheder eller Jøer er utilfreds med den af Skibsinspektøren truffne Afgjørelse, indrømmes dem Afgang til at erholde denne prøvet af Besigtelseskommissionen, maa deres Interesse derved anses tilstrækkelig varetaget. Den hele Distinktion mellem foreløbig og endelig Stopning er derfor ikke fundet egnet til at bibeholdes.

I Kommissionens Udkast § 10 er det bestemt, at naar Ministeren efter Skibsinspektørens Indberetning maatte finde, at der ikke er tilstrækkelig Anledning til at holde et Skib stoppet, kan han til enhver Tid beordre det frigivet. Denne Bestemmelse er af Kommissionen motiveret ved, at Skibsinspektøren som Embedsmand i alle sine Handlinger er Ministeren underordnet, og at Skibet derfor maa kunne frigives af Ministeren, naar denne finder, at Skibsinspektøren er gaaet overilet eller for strengt til Værts; men hvor rigtig denne Betragtning end i Almindelighed maatte være, synes det dog noget synderligt, at der skulde tilkomme Ministeren en saadan Myndighed, naar der, saaledes som ved Lovforlaget anordnet, oprettes særegne sagkyndige Kommissioner, nemlig Besigtelseskommissionen og Oversynet, hvis Opgave det netop er at afgive Kjendelse om, hvorvidt et Skib vil være at stoppe eller frigive, og man har derfor ikke kunnet finde det rigtig ved Siden heraf at forbeholde Ministeren Myndighed til at gribe ind i Spørgsmaalet om, hvorvidt et stoppet Skib maatte være at frigive. En til Udkastets § 10 svarende Paragraf findes derfor ikke optaget i nærværende Lovforflag.

Til § 9.

Klage over, at Skibet er usødygtigt, maa i fremmed Havn fremføres for Konsulen. Naar det imidlertid i Kommissionens Udkast § 6, første Stykke hedder, at denne derefter har at foranstalte „fornødent Eftersyn af Skibet foretaget paa retsgyldig Maade“, vil Saadant ofte ikke staa i Konsulens Magt, ligesom det ogsaa kan være omtvivlet, hvad der skal forstaas ved „paa retsgyldig Maade“. Det turde derfor være rigtigere at fastsætte, at Konsulen har at foranstalte et paalideligt Eftersyn af Skibet foretaget, saavidt muligt under Sagttagelse af de for saadanne Eftersyn paa Stedet gjældende Regler. I Kommissionens Udkast indeholdes Intet om, hvilken Virkning den for Konsulen fremførte Klage skal have, saafremt Skibet ved Eftersynet befindes at være usødygtigt, men nærmere Forskrifter herom bør ikke faa'nes i Loven. Man har derfor i nærværende Paragraf indsat en Bestemmelse om, at det i saa Fald skal paabyde Skibsføreren at lade Manglerne afhjælpe, samt at Mandskabet i Tilfælde af, at han vægrer sig herved, skal — i Lighed med hvad i et analogt Tilfælde er foreskrevet i efterfølgende § 10 — være berettiget til at forlange sig afmønstret og hjemsendt efter Bestemmelserne i Lov om Disciplin i Handelsflåden af 23de Februar 1866 § 31. Ifølge den almindelige Regel i Lovforflagets § 25 vil Skibsføreren derhos ved saadant Forhold paadrage sig Strafanvar.

Til § 10.

(Udkastets § 7). I Udkastets § 7 er det bestemt, at Skibsføreren, saafremt Skibet paa Rejsten har hugget eller stødt paa Grund, skal, naar han med Skibet ankommer til „et Sted“, hvor der findes Midler til at besigte det i Bunden udenbords, foranstalte en saadan Besigtigelse foretagen „paa retsgyldig Maade“. Herved maa der, hvad ogsaa fremgaar af Motiverne til Udkastet, være sigtet til det Tilfælde, at Skibsføreren med sit Skib ankommer til „et udenrigt Sted“, og dette bør derfor udtrykkelig udtales i selve Loven. I Stedet for Udtrykket „paa retsgyldig Maade“, er det, i Lighed med hvad i Forflagets § 9 er fket, fundet rettest at indsatte „saavidt muligt under Sagttagelse af de derfor paa Stedet gjældende Regler.“

Udkastet indeholder ingen Bestemmelse om, hvorledes Skibsføreren har at forholde sig, naar han i det heromhandlede Tilfælde kommer med sit Skib til et indenrigt Sted, men i saa Fald bør selvfølgelig en lignende Forsigtighed iagttages. Da derhos, efter hvad Kommissionen i dens Bemærkninger til § 7 har udtalt, et Skibs Sødygtighed altid maa anses som tvivlsom, naar det har lidt en saadan Grundstødning som ommeldt,